

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060308

DOM
2023-03-24
Stockholm

Mål nr
M 14074-21

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2021-11-23 i mål nr M 3626-21,
se bilaga A

PARTER

Klagande

K.D.

Motpart

Naturvårdsverket

SAKEN

Utdömmande av vite

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen ändrar mark- och miljödomstolens dom endast på så
sätt att det vitesbelopp som K.D. ska förpliktats att betala till staten bestäms till 10 000
kr.

Dok.Id 1895467

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

BAKGRUND

Naturvårdsverket beslutade den 2 december 2020 att förelägga K.D. att vid äventyr av vite, 20 000 kr, lämna in vissa uppgifter och dokument till Naturvårdsverket i fråga om avfall som stoppats av tyska myndigheter och som bedömts utgöra en olaglig avfallstransport enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall. Enligt föreläggandet skulle K.D. ge in

- dels information som skulle skickas till Transportstyrelsen om skrotning och avregistrering av två angivna lastbilar, eller motsvarande dokumentation som styrker att fordonen återvunnits,
- dels dokument i form av kvittens eller liknande som styrker att de uttjänta däck som transporterades i den ena lastbilen lämnats in för återvinning.

Efter ansökan av Naturvårdsverket förpliktade mark- och miljödomstolen K.D. att betala 20 000 kr i vite för att inte ha följt föreläggandet.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

K.D. har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och avslå Naturvårdsverkets ansökan om utdömande av vite.

Naturvårdsverket har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

K.D. har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande. Samtliga fordon och däck är skrotade på vederbörligt sätt. Hans bror som bodde i Tyskland hjälpte honom att se till att fordonen skrotades i november 2019. Pandemin har försvårat för honom att resa till Tyskland för att erhålla korrekt ifyllda skrotningsintyg. Det har inte heller varit möjligt att få intyg sända per post av anledning som han inte känner till. Hans tidigare arbetsgivare agerade ombud för honom i ärendet och som han ser det har det skett kommunikationsmissar. Hans ombud har varit i kontakt med Naturvårdsverket

och vad han har förstått har allt varit i sin ordning. Han har inte känt till att han skulle meddela Naturvårdsverket att fordonen avregistrerats vid Transportstyrelsen.

Naturvårdsverket har till stöd för sin inställning hänvisat till vad myndigheten anfört i ansökan samt i yttrande till mark- och miljödomstolen, med i huvudsak följande tillägg. K.D. har uppgett att han inte kände till att han skulle meddela Naturvårdsverket att fordonen avregistrerades vid Transportstyrelsen. Naturvårdsverket vill i den frågan hänvisa till vad som anges i de beslut som ställts till K.D. i ärendet. I dessa beslut har tydliggjorts att efterfrågad information skulle lämnas in till Naturvårdsverket.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Har K.D. delgetts vitesföreläggandet?

Naturvårdsverket anförde i ansökan om utdömning av vite att vitesföreläggandet delgetts K.D. och hans ombud J.K. den 17 december 2020. Till stöd för detta hänvisade myndigheten till två tjänsteanteckningar. Av den första anteckningen, upprättad av en handläggare på Naturvårdsverket, framgår att J.K. ringt till myndigheten den 17 december 2020 och bekräftat att ”de tagit emot föreläggandet”. Enligt den andra anteckningen uppgav J.K. vid ett telefonsamtal med Naturvårdsverket den 6 juli 2021 att han tidigare hade hjälpt K.D. i kommunikationen med verket och att K.D. tog med sig föreläggandet till honom i december 2020.

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2016 s. 1004 funnit att ett ombud inte är behörigt att motta ett vitesföreläggande. Det saknas anledning att frånga det ställningstagandet. K.D. kan därmed inte anses delgiven genom J.K..

Vad Naturvårdsverket anfört måste emellertid anses innefatta ett påstående om att myndigheten delgav K.D. vitesföreläggandet med vanlig delgivning (se 16 § delgivningslagen [2010:1932]). Detta gäller särskilt som K.D.s namn och adress anges i föreläggandets huvud. Att även J.K.s e-postadress står där

ändrar inte den bedömningen. Vidare saknas anledning att utgå från annat än att Naturvårdsverket faktiskt skickat föreläggandet till K.D..

Huruvida en delgivningsmottagare blivit delgiven genom vanlig delgivning är en bevisfråga. Även om bevisning för att sådan delgivning skett som regel utgörs av ett påskrivet delgivningskvitto eller en muntlig bekräftelse av adressaten personligen finns det inget som hindrar att annan bevisning läggs fram.

De båda tjänsteanteckningar som Naturvårdsverket har hänvisat till är tydliga och det har i målet inte framkommit något som ger anledning att misstro vare sig att J.K. lämnat sanningsenliga uppgifter eller att Naturvårdsverket uppfattat honom korrekt. K.D. fick del av de båda tjänsteanteckningarna i samband med att han delgavs verkets ansökan om utdömande av vite, utan att i mark- och miljödomstolen invända mot påståendet att han delgetts vitesföreläggandet eller verkets beskrivning av hur detta gått till. Inte heller i Mark- och miljööverdomstolen har han gjort någon sådan invändning. Vad han här har anfört om att det förekommit kommunikationsmissar i ärendet och att han inte har känt till att han skulle meddela Naturvårdsverket att fordonen avregistrerats vid Transportstyrelsen kan, enligt Mark- och miljööverdomstolen, alltså inte tolkas som en sådan invändning.

Sammantaget är omständigheterna sådana att de båda tjänsteanteckningarna kan läggas till grund för bedömningen av om delgivning skett. Med denna utgångspunkt instämmer Mark- och miljööverdomstolen i mark- och miljödomstolens slutsats att K.D. har blivit delgiven vitesföreläggandet på korrekt sätt.

Övriga förutsättningar för utdömande av vite

Mark- och miljööverdomstolen bedömer att de dokument och uppgifter som vitesföreläggandet avser har varit av sådant slag som Naturvårdsverket behövt för sin tillsyn. Myndigheten måste därmed anses ha haft författningsstöd för att utfärda föreläggandet i 26 kap. 9, 14 och 21 §§ miljöbalken.

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar vidare att en domstol i ett mål om utdömande av vite normalt har att utgå från att den som vitesföreläggandet riktas mot är rätt adressat och att denne har haft faktiska och rättsliga möjligheter att efterkomma föreläggandet (jfr rättsfallet NJA 2022 s. 459 p. 16). Det har i målet inte framkommit tillräckliga skäl att frångå dessa utgångspunkter, och föreläggandet uppfyller också de krav som ställs på att det ska vara tillräckligt tydligt.

Som mark- och miljödomstolen funnit har det inte framkommit att K.D. med avseende på de uttjänta bildäcken inkommit med av Naturvårdsverket begärd dokumentation. Beträffande de båda lastbilarna har det i vart fall inte framkommit att han har kommit in med efterfrågad dokumentation i rätt tid. Det nu sagda leder till att han inte har följt föreläggandet.

Med hänsyn till det anförda och då ändamålet med vitet inte kan anses ha förlorat sin betydelse finner Mark- och miljööverdomstolen, i likhet med mark- och miljödomstolen, att det finns lagliga förutsättningar för att döma ut vite.

Jämkning

Utredningen inbegriper videofilmer som i förening med övrigt material ger starkt stöd för att de båda lastbilar som avses med vitesföreläggandet faktiskt har återvunnits och att detta, såsom K.D. anför, skedde redan under 2019, dvs. i tiden innan vitesföreläggandet utfärdades. Med denna utgångspunkt får det anses att syftet med vitesföreläggandet i detta fall inte kan anses ha varit att de åtgärder som skulle dokumenteras skulle utföras, utan endast att dokumentationen skulle ges in. Med beaktande av detta bedömer Mark- och miljööverdomstolen att det finns särskilda skäl att, i enlighet med 9 § lagen (1985:206) om viten, jämka vitet till 10 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast den 2023-04-14

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv, Mikael Hagelroth, referent (skiljaktig) och Rikard Backelin samt tf. hovrättsassessorn Sanna Pember.

Föredragande har varit Henrik Jansson.

Hovrättsrådet Mikael Hagelroth är skiljaktig och anser att Naturvårdsverkets ansökan om utdömande av vite ska avslås samt anför följande.

Frågan om delgivning

Ett vitesföreläggande ska delges adressaten (2 § fjärde stycket lagen [1985:206] om viten). Att föreläggandet ska delges adressaten innebär att beslutet ska ges till kända på något av de sätt som anvisas i delgivningslagen (2010:1932). Delgivning innebär att en handling skickas eller lämnas till den eller de personer som har behörighet att ta emot delgivningen eller att något av de andra förfaranden som anges i delgivningslagen används. Den som ensam eller tillsammans med någon är behörig att ta emot delgivning betecknas som delgivningsmottagare (2 § första och andra stycket delgivningslagen).

Vem är delgivningsmottagare?

Vid delgivning med en fysisk person är han eller hon delgivningsmottagare (11 § första stycket delgivningslagen). Om den som ska delges har ett ombud som är behörigt att ta emot handlingen är även ombudet delgivningsmottagare (15 § första stycket delgivningslagen). Omfattningen av ett ombuds behörighet framgår vanligtvis av ombudets fullmakt. Ett ombud är dock inte behörigt att ta emot en handling som innehåller ett föreläggande för den som ska delges att fullgöra något personligen (15 § andra stycket delgivningslagen). Enligt förarbetena kan det t.ex. vara fråga om att den som ska delges ska inställa sig personligen till ett sammanträde eller fullgöra något vid äventyr av vite (prop. 2009/10:237 s. 118 och 237).

Naturvårdsverkets beslut av den 2 december 2020 innehåller ett föreläggande för K.D. att inom viss tid lämna viss information och handlingar till myndigheten vid vite. Det saknas skäl att i nu aktuellt fall frångå det uttalande som görs i förarbetena (jfr rättsfallet NJA 2016 s. 1004). Beslutet får därför anses innehålla ett föreläggande för K.D. att fullgöra något personligen. Det betyder att ett ombud inte har varit behörigt att ta emot delgivning av föreläggandet. K.D. var i stället ensam delgivningsmottagare.

Är det bevisat att delgivning har skett?

Vanlig delgivning sker genom att handlingen som ska delges skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren (16 § delgivningslagen). Vid vanlig delgivning ska delgivningsmottagaren bekräfta att han eller hon har mottagit den handling som delges (6 § delgivningsförordningen [2011:154]).

Som bevis för att delgivning av det aktuella föreläggandet har skett har Naturvårdsverket till sin ansökan fogat två tjänsteanteckningar. Av den första tjänsteanteckningen framgår att J.K., som under handläggningen hos Naturvårdsverket har betecknats som ombud, har ringt till myndigheten den 17 december 2020 och bekräftat att ”de tagit emot föreläggandet”. Av den andra tjänsteanteckningen framgår att J.K. vid ett senare telefonsamtal med myndigheten den 6 juli 2021 uppgett att han tidigare hjälpt K.D. och att K.D. tog med beslutet till honom i december 2020 och att det var så han fick ta del av beslutet samt att det var endast för att underlätta kommunikationen som J.K. hade kontakten med Naturvårdsverket.

K.D. har anfört att det har skett kommunikationsmissar i ärendet och att han inte har känt till att han skulle meddela Naturvårdsverket att fordonen avregistrerats vid Transportstyrelsen. J.K.s uppgift som återges i tjänsteanteckningen från den 6 juli 2021 om att han själv fick del av föreläggandet genom att K.D. överlämnat handlingarna till honom synes inte stämma. Föreläggandet har enligt notering på detsamma skickats direkt till J.K.s mailadress den 2 december 2020. Samma adress användes vid den tiden i kommunikationen mellan J.K. och Naturvårdsverket så den är korrekt. J.K.s uppgift om hur föreläggandet kom honom till del framstår därför inte som trovärdig. Under de förutsättningarna utgör de ingivna tjänsteanteckningarna inte tillräcklig bevisning för att K.D. har mottagit det aktuella föreläggandet. Det framgår inte av Naturvårdsverkets ansökan eller av handlingarna i övrigt att K.D. har bekräftat att han mottagit beslutet. K.D. har heller inte överklagat vitesföreläggandet eller på annat sätt tillkännagett att han skulle ha vetskap om föreläggandet. Det kan därför inte anses

visat att K.D. har delgetts det vitesföreläggande som ligger till grund för ansökan.

Under sådana förhållanden kan vite inte dömas ut. Mark- och miljödomstolens dom ska därmed upphävas och ansökan om utdömande av vite avslås.

Överröstad enligt ovan är jag i övriga frågor ense med majoriteten.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2021-11-23
meddelad i
Växjö

Mål nr M 3626-21

PARTER

Sökande

Naturvårdsverket

Motpart

K.D.

SAKEN

Utdömande av vite

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen förpliktigar K.D. att till staten betala 20 000 kr i vite.

BAKGRUND

Naturvårdsverket beslutade den 11 november 2019 att K.D. skulle återvinna avfallet i den transport som stoppats av tyska myndigheter på väg till Togo och bedömts som olaglig enligt förordning (EUG) 1013/2006 om transport av avfall. In-formation om skrotning av fordonen samt kvittens på att de uttjänta däcken lämnats in för återvinning skulle senast den 29 november 2019 lämnas till Naturvårdsverket.

Naturvårdsverkets beslutade den 2 december 2020 att förelägga K.D. att vid vite om 20 000 kronor inkomma med följande

- information som ska skickas in till Transportstyrelsen om skrotning och avregistrering av fordonen Volvo lastbil med registreringsnummer OEY835, och Iveco lastbil med registreringsnummer PEP735 eller motsvarande dokumentation som styrker att fordonen återvunnits, och
- dokument i form av kvittens eller liknande som styrker att de uttjänta däck som transporterades i Volvo-lastbilen har lämnats in för återvinning.

Uppgifterna skulle redovisas två veckor efter det att K.D. tagit del av beslutet. Anstånd beviljades dock till den 30 april 2021 med att lämna in begärda handlingar.

Eftersom de förelagda uppgifterna inte inkommit till Naturvårdsverket ansökte Naturvårdsverket den 9 juli 2021 hos mark- och miljödomstolen om utdömande av det förelagda vitet.

YRKANDEN M.M.

Naturvårdsverket har yrkat att K.D. ska förpliktas att betala vite om 20 000 kronor. Till stöd för yrkandet har Naturvårdsverkets anfört bl.a. följande.

Naturvårdsverkets beslut den 2 december 2020 att förelägga K.D. att vid vite om 20 000 kronor inkomma med vissa uppgifter grundas på artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, 26 kap. 9, 14 och 21 §§ miljöbalken (MB) samt 3 § lag (1985:206) om viten.

Naturvårdsverkets beslut om vitesföreläggandet delgavs K.D. den 17 december 2020. Beslutet vann laga kraft den 7 januari 2021.

Den 17 december 2020 inkom till Naturvårdsverket en bekräftelse från Transportstyrelsen att de har fått in anmälningar om avregistrering för lastbilarna OEY835 och PEP735 i december 2019. Av Transportstyrelsens meddelade framgick dock även att lastbilarna inte kunnat avregistreras eftersom skrotningsintyg från Tyskland saknas.

Den 17 december 2020 begärdes mer tid att redovisa skrotnings- respektive återvinningsintyg enligt vitesföreläggandet och Naturvårdsverket meddelade samma dag anstånd till den 30 april 2021 med att lämna in begärda handlingar.

Fram till idag har ingen redovisning inkommit enligt föreläggandet. Naturvårdsverket har därmed kunnat konstatera att föreläggandet har överträtts. Det har inte framkommit några omständigheter i ärendet som kan visa att det föreligger giltiga hinder för att ge in begärda handlingar. Naturvårdsverket ansöker därför om att vitet om 20 000 kr ska utdömas för överträdelsen.

K.D. har bestritt yrkandet. Till stöd för sitt bestridande har K.D. bland annat anfört följande.

Samtliga fordon är skrotade på vederbörligt sätt. K.D. hänvisar till en ansökan om ägarbyte och avregistrering av VOLVO-lastbilen med registreringsnummer OEY835 och uppger att fordonet är skrotat i Hamburg, Tyskland, den 28 november 2019. Skrotningsintyget är dock bristfälligt ifyllt av skrotningsfirman. Registeringsplåtar är sedan tidigare insända. Det har inte gått att få skrotningsintyget kompletterat i efterhand och det har inte varit möjligt att resa till Hamburg för att få intyget stämplat med anledning av rådande pandemi. K.D. har uppgett skrotningsfirmans kontaktuppgifter.

Angående Iveco-lastbilen med registreringsnummer PEP735 hänvisar K.D. till ett intyg benämnt "Skrotningsintyg för EES-länder" ifyllt av F.A. och av den auktoriserade skrotningsfirman H.S. Av detta intyg framgår att varken fordonets registreringshandlingar eller registreringsskyltar har blivit förstörda.

Naturvårdsverket har i yttrande därefter anfört i huvudsak följande. De vidhåller sin ansökan om utdömande av vite. De handlingar K.D. vid vite har förelagts att inkomma med, enligt Naturvårdsverkets beslut daterat den 2 december 2020, har inte inkommit i tid till Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket hade innan den 2 december 2020 fått in vissa handlingar och uppgifter gällande de två fordonen OEY835 och PEP735. Dessa bedömdes dock inte utgöra tillräckligt underlag för att styrka skrotning. Även vid kontroll mot Transportstyrelsens fordonsregister vid tidpunkten för föreläggandet framgick det att fordonen inte kunnat avregistreras som skrotade eftersom skrotningsintyg ännu inte lämnats in. Som behörig myndighet enligt förordning (EG) 1013/2006 om transport av avfall har Naturvårdsverket ett ansvar för att säkerställa att avfall som olagligt transporterats från Sverige till ett annat land tas om hand och återvinns på lämpligt sätt. Det behöver därför kunna styrkas att så skett.

Enligt de handlingar K.D. nu ingett till domstolen tycks handlingar ha lämnats till Transportstyrelsen under april månad 2021, varefter Transportstyrelsen registrerat lastbilen OEY835 som avregistrerad/skrotad den 6 april 2021 och lastbilen PEP735 som avregistrerad/övrigt den 30 april 2021. Med beaktande av att de underlag som ingetts till Transportstyrelsen tycks ha godtagits och att fordonen numera slutligt avregistrerats utan krav på ytterligare underlag, avstår även Naturvårdsverket från att inhämta ytterligare uppgifter om dessa fordon. Det kan däremot konstateras att uppgifterna inte lämnats till Naturvårdsverket förrän nu, då de lämnats in till domstolen i detta mål. Uppgifterna har således inte lämnats till Naturvårdsverket inom den förelagda tiden. Naturvårdsverket vill i sammanhanget också påpeka att om fordonen skrotats av den angivna

bilskrotningsfirman i Tyskland i enlighet med de regler som gäller för sådan verksamhet bör någon form av mottagningsbevis om att fordonen mottagits för skrotning ha utfärdats och överlämnats till K.D. eller den han anlitat för att överlämna fordonen för skrotning. Naturvårdsverket ifrågasätter att ett sådant intyg eller ett intyg om skrotning inte skulle ha kunnat skickas per post till K.D. om skrotningsfirman faktiskt tagit emot och skrotat fordonen enligt gällande regler. K.D. har inte heller närmare förklarat varför detta inte varit möjligt. Om sådan dokumentation upprättats hade den kunnat skickas in till Naturvårdsverket och Transportstyrelsen redan 2019.

Uppgifter om att de uttjänta däck som transportades i lastbilen OEY835 har återvunnits i Tyskland har fortfarande inte lämnats in. Det är oklart om uppgifterna i ärendet ska förstås så att däcken lämnats in till den tyska skrotningsfirman tillsammans med fordonen. Detta behöver dock kunna redovisas särskilt, eftersom däcken som var lastade i fordonet inte utgör del av fordonet som lämnats för skrotning.

Även om vissa av de kompletterande uppgifter som nu lämnats till domstolen har godtagits av Transportstyrelsen såsom tillräckliga för att slutligt avregistrera fordonen OEY835 och PEP735 i fordonsregistret, har dessa uppgifter inte tidigare lämnats till Naturvårdsverket. Vidare saknas fortfarande kvittens eller andra uppgifter som kan styrka att däcken som transporterades i en av lastbilarna lämnats för återvinning i Tyskland. Mot den bakgrunden anser Naturvårdsverket att det fortsatt föreligger grund för att utdöma vite enligt meddelat föreläggande.

DOMSKÄL

I mål om utdömande av vite har mark- och miljödomstolen att pröva om det föreläggande som ligger till grund för ansökan är lagligen grundat, om det har delgetts adressaten, om det har vunnit laga kraft och om det har överträtts. Vite får inte föreläggas om adressaten saknat faktisk och rättslig möjlighet att följa föreläggandet. Domstolen ska dessutom, under förutsättning att vitet ska dömas ut,

pröva om ändamålet med vitet har förlorat sin betydelse, pröva vitets storlek samt beakta om det finns särskilda skäl att jämka vitet.

Mark- och miljödomstolen konstaterar inledningsvis att vitesföreläggandet har delgivits K.D. och att det har vunnit laga kraft.

Vidare har mark- och miljödomstolen anledning att pröva huruvida föreläggandet är lagligen grundat. Enligt ansökan om utdömande av vite grundas Naturvårdsverkets beslut på artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall samt 26 kap. 9, 14 och 21 §§ miljöbalken. Tillsynsmyndighetens möjlighet att meddela förbud och föreläggande enligt 26 kap. 9 och 21 §§ miljöbalken samt förena dessa med vite enligt 26 kap. 14 § miljöbalken gäller endast i fråga om tillsyn över EU-förordningar inom miljöbalkens tillämpningsområde om detta har föreskrivits särskilt (se 26 kap. 5 § MB). Att Naturvårdsverket har möjlighet att meddela föreläggande av aktuellt slag följer av 10 kap. 1 § avfallsförordningen (2020:614) och 1 kap. 4 § miljötillsynsförordningen (2011:13).

För att ett föreläggande ska anses vara lagligen grundat krävs även att det är tillräckligt klart och precist i sin utformning. Mark- och miljödomstolen har inget att invända mot Naturvårdsverkets föreläggande i detta avseende. Mark- och miljödomstolen bedömer vidare att K.D. har haft faktisk och rättslig möjlighet att efterkomma föreläggandet. Trots pågående pandemi och svårigheterna för K.D. att resa till Tyskland för att fysiskt motta förelagda handlingar finns det inget som tyder på att det har förelegat något hinder mot att begärda handlingar skickats till K.D. per post eller per e-post i stället.

Angående frågan huruvida föreläggandet överträtts gör mark- och miljödomstolen följande bedömning. K.D. har inte lämnat in några dokument som visar att de uttjänta däckens tagits om hand för återvinning. Trots att de transporterades i

Volvo-lastbilen måste det finnas ett särskilt intyg som visar att de har skrotats eftersom de inte utgör en del av denna lastbil. Föreläggandet har därmed inte följts i denna del.

Gällande Volvo- lastbilen med registreringsnummer OEY835 har en anmälan om ägarbyte och avregistrering inkommit till domstolen i vilken uppgifter finns om att aktuell lastbil har blivit skrotad i Hamburg, Tyskland, men att dess skrotningsintyg är bristfälligt ifyllt. Något skrotningsintyg har inte heller skickats in till Naturvårdsverket eller till domstolen. Då Naturvårdsverket i sitt föreläggande förelade K.D. att inkomma med information om skrotning och avregistrering av de båda lastbilarna anser mark- och miljödomstolen inte att föreläggandet har följts angående denna lastbil. Även om informationen i aktuell anmälan skulle anses uppfylla kravet på förelagd information av Naturvårdsverket har föreläggandet trots detta överträtts då anmälan inte inkommit till Naturvårdsverket inom den föreskrivna tiden, det vill säga senast den 30 april 2021.

Gällande Iveco-lastbilen med registreringsnummer PEP 735 har det inkommit ett skrotningsintyg för EES-länder där uppgift finns om att lastbilen skrotats hos en auktoriserad skrothandlare i Hamburg, Tyskland. Oavsett om detta intyg skulle kunna anses vara sådant intyg som efterfrågas av Naturvårdsverket i deras föreläggande har detta intyg inte heller inkommit till Naturvårdsverket inom den tidsperiod, det vill säga senast den 30 april 2021, K.D. förelagts att inkomma med begärd information. Överträdelse av föreläggandet har därmed skett beträffande även denna lastbil.

Av 9 § första stycket lag (1985:206) om viten framgår att vite inte ska dömas ut om ändamålet med vitet har förlorat sin betydelse samt att ett vite får jämkas om det finns särskilda skäl. Omständigheter som kan föranleda jämkning är enligt förarbetena bland annat att förhållanden kan ha ändrats sedan myndigheten meddelade sitt föreläggande och att vitesbeloppet kan ha varit schablonmässigt bestämt utan hänsyn till den enskildes ekonomi eller omständigheterna i övrigt (prop. 1984/85:96 s. 55 f.). Mark- och miljödomstolen finner, mot bakgrund av

utredningen i målet, att ändamålet med vitet har kvar sin betydelse och att särskilda skäl för jämkning saknas.

Då Komi Debe inte efterföljt Naturvårdverkets föreläggande om vite ska Naturvårdsverkets ansökan om utdömande av det förelagda vitet bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (MMD-02)

Överklagande senast den 14 december 2021.

Lena Stjernqvist

Viktor Forsell

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lena Stjernqvist, ordförande, och tekniska rådet Viktor Forsell. Beredningsjuristen Frida Andersson har berett målet, som har föredragits av tingsnotarien Carin Östlund.

Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Hur man överklagar Mark- och miljööverdomstolens avgörande

Den som vill överklaga Mark- och miljööverdomstolens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Mark- och miljööverdomstolen.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till Mark- och miljööverdomstolen senast den dag som anges i slutet av Mark- och miljööverdomstolens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar Mark- och miljööverdomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i Mark- och

miljööverdomstolen uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (domstolens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se